

Đà Lạt Nao Nao Nao

Bạn mới gửi mình xem / một youtube Đà Lạt, không sao cầm nước mắt: Ôi Đà Lạt Bây Giờ!

Không còn chút nào thơ...không trời xanh mây trắng, không một chỗ trống vắng / cho cây thông
ngoi đầu!

Đà Lạt toàn nhà lầu! Cát kề nhau, chen lấn! Có nhà sơn màu trắng, có nhà sơn màu xanh...

Đà Lạt như nhà binh / chưa vào hàng vào lối. Nhiều tiếng kêu ơ ơ / như người lạc tìm người...

Đà Lạt ối giờ ôi / không thấy môi con gái / không nghe lời nào phải / tha hồ nói lung tung!

Đây, đường Phan Đình Phùng...giống y chang đường hẻm, lẽ đường thành chỗ bán, lòng đường
xe ken xe...

Đây, con phố Hàm Nghi, tên đổi Nguyễn Văn Trỗi, nhà thờ Tin Lành nổi / như một hòn cù lao!

Hội Trường Hòa Bình sao? Hết cao hơn nóc chợ! Người đi ngơ ngác ngó "Coi chừng xe leo lè!".

Đường Lê Đại Hành về / Nhà Thờ Con Gà Trống / lặng im không tiếng vọng của hồi chuông ban
mai...

Nhiều con đường kéo dài...

Rừng thông không còn nữa...

Rất ít người đi bộ...

Nhiều xe gắn máy đua...

Đà Lạt, thành phố mơ...ngày xưa trong cổ tích! Mình, rất buồn, nói thiệt: chừ, nó đóng xà bần!

*

Non Nước là của dân / mà dân khi mở miệng / toàn nói một thứ tiếng / English To-Day!

Chỗ nào cũng cà phê...Chỗ nào cũng bánh kẹo...Lề đường vang tiếng giép / lẹt xẹt nghe vui vui...

*Đà Lạt tôi, đó, Trời! Đà Lạt tôi, đó, Đất! Chùa Linh Sơn, tượng Phật, như thị, buồn. Trầm
ngâm!*

Trần Vấn Lệ